

Anonimizirana verzija

Prijevod

C-196/21 – 1

Predmet C-196/21

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

26. ožujka 2021.

Sud koji je uputio zahtjev:

Tribunalul Ilfov (Rumunjska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

4. veljače 2021.

Žaliteljica – tužiteljica:

SR

Žalitelj – tuženik:

EW

Intervenijenti:

FB

CX

IK

[omissis]

TRIBUNALUL ILFOV (Viši sud u Ilfov, Rumunjska)

Gradansko vijeće

[omissis]

ZAHTJEV ZA PRETHODNU ODLUKU

Tribunalul Ilfov (Viši sud u Ilfov), na prijedlog žalitelja – tuženika EW [omissis], na temelju članka 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), traži od

SUDA EUROPSKE UNIJE

da odgovori na sljedeći zahtjev za prethodnu odluku koji se odnosi na tumačenje članka 5. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1393/2007 [Europskog parlamenta i Vijeća] od 13. studenoga 2007. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvensudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima („dostava pismena”), i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1348/2000 [omissis]:

„U slučaju kad sud odluči i naloži da se u građanskom postupku pozovu intervenijenti, je li ‚podnositelj zahtjeva’ u smislu članka 5. Uredbe (EZ) br. 1393/2007 sud države članice koji je odlučio pozvati intervenijente ili je to stranka u postupku koji se vodi pred navedenim sudom?”

Predmet spora i relevantne činjenice

- 1 Presudom u građanskom postupku [omissis] od 4. srpnja 2016., koja je donesena u predmetu [omissis] Judecătoria Bufta (Prvostupanjski sud u Buftai, Rumunjska), djelomično je prihvaćen glavni tužbeni zahtjev tužiteljice – protutuženice SR protiv tuženika – protutužitelja EW, djelomično je prihvaćen protutužbeni zahtjev tuženika – protutužitelja EW protiv tužiteljice – protutuženice SR i određen je sporazumni razvod braka, odlučeno je da tužiteljica ponovno stječe prezime koje je imala prije braka, utvrđuje se mjesto boravišta maloljetne [omissis] prema boravištu majke, te je određeno zajedničko izvršavanje roditeljske skrbi i dogovor o održavanju osobnih odnosa između tuženika i maloljetnice u skladu sa sljedećim rasporedom: prvi i treći vikend u mjesecu od petka [u] 14.00 sati (odnosno nakon završetka nastave) do nedjelje u 19.00 sati, uz pravo oca da preuzme maloljetnicu i uz obvezu da je vrati na adresu stanovanja majke; polovica školskih praznika u prvom tjednu praznika u listopadu, u prvom tjednu praznika u prosincu, u prvom tjednu praznika u [orig. str. 2.] veljači, u prvom tjednu praznika u travnju i jedan mjesec praznika ljeti, od 1. do 31. srpnja, uz pravo oca da preuzme maloljetnicu i uz obvezu da je vrati na adresu stanovanja majke; obveza tuženika da mjesečno plaća uzdržavanje maloljetnice u iznosu od 600 rumunjskih leua (RON), počevši od dana donošenja presude do punoljetnosti, a taj se iznos indeksira tromjesečno na temelju stope inflacije.
- 2 Pred Tribunalulom Ilfov (Viši sud u Ilfovu) pokrenut je 7. travnja 2017. žalbeni postupak [omissis] u kojem je žalitelj – tuženik EW prvenstveno tražio da se protiv druge stranke u žalbenom postupku – tužiteljice SR donese odluka o poništenju presude u građanskom postupku [omissis] od 4. srpnja 2016. koja se pobija žalbom i koju je u predmetu [omissis] donijela Judecătoria Bufta (Prvostupanjski sud u Buftai), uz obrazloženje da sud koji je odlučivao o meritumu nije bio nadležan ili, podredno, da se djelomično izmijeni pobijana presuda na sljedeći način: prvenstveno, da se kao boravište maloljetnice [omissis] odredi boravište oca u Francuskoj i, podredno, da se boravište maloljetnice određuje naizmjenice, po jedan tjedan u mjesecu prema boravištu oca u Rumunjskoj i po jedan tjedan u mjesecu prema boravištu majke ili dva tjedna

prema boravištu oca i dva tjedna prema boravištu majke; prvenstveno, da se roditelju s kojim dijete ne boravi odredi obveza plaćanja naknade za uzdržavanje u korist maloljetnice u iznosu od 1/4 mjesečnih primanja potonjeg roditelja sve do punoljetnosti kćeri ili, podredno, da se prebije naknada za uzdržavanje koju roditelji plaćaju za uzdržavanje maloljetnice na način da svaki od roditelja nastavi ravnomjerno doprinositi u razdoblju u kojem maloljetnica boravi kod svakog od roditelja i za troškove obrazovanja maloljetnice.

- 3 Protiv iste presude u građanskom postupku [omissis] od 4. srpnja 2016. koju je u predmetu [omissis] donijela Judecătorija Buftea (Prvostupanjski sud u Buftei), žalbu je podnijela i žaliteljica – tužiteljica SR koja je od suda zahtijevala da prihvati žalbu i da djelomično izmijeni pobijanu presudu donesenu u građanskom postupku na način da u cijelosti prihvati tužbu, kako je izmijenjena, odnosno da odredi da isključivo majka ostvaruje roditeljsku skrb, da poništi raspored kontakata s djetetom koji je utvrđen u korist oca, da izmijeni iznos naknade za uzdržavanje koju je otac dužan plaćati u korist maloljetnice i da ponovo obračuna troškove postupka.
- 4 U spis predmeta je 5. srpnja 2018. uloženi zahtjev za intervenciju kojom se podupire jedna od stranaka, koji su podnijeli FB (brat maloljetnice), CX (sestra maloljetnice) i IK (djed maloljetnice) u potporu zahtjevu žalitelja – tuženika EW.
- 5 Radi provođenja rasprave o načelnoj dopuštenosti zahtjeva za intervenciju kojom se podupire jedna od stranaka, Tribunalul Ilfov (Viši sud u Ilfov) je u zapisniku s rasprave od 15. rujna 2020. obvezao obje stranke da prevedu pozive/naloga suda kako bi ih se dostavilo intervenijentima u skladu s odredbama Uredbe (EZ) br. 1393/2007 [omissis].
- 6 Stranke u postupku odbile su predujmiti te troškove povezane s prijevodom poziva/naloga suda na francuski jezik kako bi ih se dostavilo intervenijentima, jer su smatrale da članak 5. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1393/2007 [omissis] treba tumačiti tako da „podnositelj zahtjeva” znači sud koji shodno tome treba snositi i troškove potrebne za dostavu postupovnih akata. [orig. str. 3.]

Mjerodavne nacionalne odredbe

Zakon br. 134/2010 od 1. srpnja 2010. o Zakoniku o građanskom postupku

Članak 61. „Oblici”

„1. Svaka zainteresirana osoba može intervenirati u postupak koji se vodi između izvornih stranaka.

[...]

3. Riječ je o intervenciji kojom se podupire jedna od stranaka kada je cilj intervencije isključivo podupiranje obrane jedne od stranaka.”

Članak 63. „Intervencija kojom se podupire jedna od stranaka”

„1. Zahtjev za intervenciju kojom se podupire jedna od stranaka treba biti podnesen u pisanom obliku i sadržavati elemente iz članka 148. stavka 1. koji se primjenjuje uz odgovarajuće prilagodbe.

2. Intervencija kojom se podupire jedna od stranaka moguća je do zaključenja raspravnog dijela postupka, tijekom cijelog postupka te u okviru izvanrednih pravnih lijekova.”

Članak 64. „Postupak i pravni lijekovi”

„1. Sud strankama dostavlja zahtjev za intervenciju i preslike dokumenata priloženih tom zahtjevu.

2. Nakon što sasluša intervenijenta i stranke, sud donosi odluku o načelnoj dopuštenosti intervencije obrazloženom odlukom.

3. Odluka se može pobijati samo zajedno sa žalbom kojom se pobija meritum.

4. U slučaju kad se prihvati žalba protiv odluke kojom je sud odbio zahtjev za intervenciju kao nedopušten, donesena presuda automatski se poništava i sud pred kojim je podnesen zahtjev za intervenciju treba preispitati predmet, počevši od rasprave o načelnoj dopuštenosti tog zahtjeva.”

Mjerodavne odredbe prava Europske unije

Tribunalul Ilfov (Viši sud u Ilfov) smatra da se u ovom slučaju primjenjuju odredbe članka 5. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1393/2007 od 13. studenoga 2007. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima („dostava pismena”), i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1348/2000, u skladu s kojim „[p]odnositelj zahtjeva snosi sve troškove prevođenja prije slanja pismena, ne utječući na moguću kasniju odluku suda ili nadležnoga tijela u vezi [...] obveze podmirivanja tih troškova”.

Razlozi zbog kojih je sud uputio zahtjev za prethodnu odluku

Budući da se postavljenim pitanjem traži konkretno tumačenje Uredbe (EZ) br. 1393/2007 [omissis] koja se primjenjuje u postupku koji je u tijeku, s obzirom na međunarodne elemente vezane uz državljanstvo i prebivalište intervenijenata, u kontekstu činjenice da su tijekom postupka iznesena različita mišljenja u pogledu predujmljivanja troškova povezanih s provođenjem postupka pozivanja („dostava pismena”) koja utječu na ishod spora, s obzirom na različita tumačenja istog pravnog teksta i imajući u vidu činjenicu da je to pitanje postavljeno u postupku koji se vodi pred nacionalnim sudom protiv čijih odluka prema nacionalnom pravu nema mogućnosti podnošenja pravnog lijeka, što je razlog zbog kojeg je u skladu s člankom 267. UFEU-a zahtjev za prethodnu odluku obvezan, Tribunalul

Ilfov (Viši sud u Ilfov) smatra da je dužan obratiti se Sudu Europske unije s ovdje navedenim zahtjevom za prethodnu odluku. [orig. str. 4.]

Razlog zbog kojeg rješenje spora ovisi o odgovoru na to pravno pitanje

Ishod spora ovisi o odgovoru na to pravno pitanje jer se time što je zainteresirana osoba odbila predujmiti troškove povezane s prijevodom na francuski jezik postupovnih akata koje obvezno treba dostaviti intervenijentima, može onemogućiti rješavanje predmeta prekidom postupka, što može također dovesti do toga da se strankama uskrati [mogućnost da ishode odluku] o meritumu u pogledu pravnih odnosa između stranaka u slučaju da prestanka prava na isticanje žalbenih zahtjeva.

Sudska praksa Suda Europske unije

Tribunalul Ilfov (Viši sud u Ilfov) izvršio je uvid i nije pronašao sudsku praksu Suda Europske unije koja bi bila relevantna u ovom području, a što se konkretno tiče odredbi članka 5. Uredbe (EZ) br. 1393/2007 [omissis], pronađena su tri predmeta [omissis] (C-384/14, Alta Realitat, C-519/13, Alpha Bank Cyprus i C-325/11, Aider) u kojima su pružena tumačenja o pitanjima koja nemaju veze s onima na koja se odnosi ovaj spor.

Mišljenje nacionalnog suda

Tribunalul Ilfov (Viši sud u Ilfov) ne slaže se sa stajalištem žalitelja – tuženika u pogledu osobe koja treba imati obvezu plaćanja naknade za prijevod pozivâ na francuski jezik radi dostave u skladu s Uredbom br. 1393/2007.

U skladu s Uredbom br. 1393/2007 nedvosmisleno su definirani autonomni pojmovi koji su relevantni u okviru pravnog pitanja koje se analizira, odnosno: tijelo za slanje, tijelo za zaprimanje, podnositelj zahtjeva i adresat.

Kao što to jasno propisuje članak 2. stavci 1. i 2. Uredbe br. 1393/2007, „tijelo za slanje” jest javni službenik, tijelo ili druga osoba odgovorna za slanje sudskih ili izvansudskih pismena koja moraju biti dostavljena u [drugu] državu članicu ili, drugim riječima, nacionalno tijelo koje šalje pismeno, u ovom slučaju sud – Tribunalul Ilfov (Viši sud u Ilfov).

Članak 2. stavak 2. Uredbe br. 1393/2007 definira „tijelo za zaprimanje” tako da obuhvaća istu kategoriju osoba/tijela utvrđenu u stavku 1., ali to tijelo, za razliku njih, ta pismena prima od tijela za slanje, odnosno, riječ je o nacionalnom tijelu koje prima pismena, u ovom slučaju o tijelu za zaprimanje koje između odgovarajućih francuskih tijela/institucija treba utvrditi na temelju prebivališta intervenijenata.

Što se tiče pojma „podnositelj zahtjeva” koji proizlazi iz tumačenja odredbi članka 5. stavaka 1. i 2. Uredbe br. 1393/2007, on ne može biti [omissis] sud (koji je tijelo za slanje).

Kao što to proizlazi iz tumačenja odredbi članka 5. stavka 1. Uredbe br. 1393/2007, tijelo za slanje kojem podnositelj zahtjeva prosljeđuje pismeno [orig. str. 5.] radi slanja, upozorava podnositelja zahtjeva da adresat može odbiti primitak pismena ako ono nije sastavljeno na jednom od jezika iz članka 8., što je pravni tekst kojim se na taj način pojašnjavaju pojmovi podnositelja zahtjeva i adresata, pri čemu se ti pojmovi očito isključuju iz područja primjene pojmova „tijelo za slanje” i „tijelo za zaprimanje”.

„Podnositelj zahtjeva” jest subjekt tužitelj, koji je pokrenuo određeni postupak i u čijem je interesu da se provede dostava u skladu s Uredbom br. 1393/2007 radi provođenja i dovršetka postupka, a „naslovnik” je subjekt protiv kojeg je pokrenut postupak, kojem je namijenjena navedena dostava. I podnositelj zahtjeva i adresat su stranke spora, ali to nije sud koji je, kao što je navedeno, tijelo za slanje ili tijelo za zaprimanje.

Zaključno, Tribunalul Ilfov (Viši sud u Ilfovu) smatra da je pojam „podnositelj zahtjeva” u skladu s Uredbom br. 1393/2007 ograničen na stranke koje su zainteresirane za provođenje i dovršetak žalbenog postupka, u konkretnom slučaju žaliteljica – tužiteljica i žalitelj – tuženik, [omissis]; oni su stranke u sporu, podnijeli su žalbu protiv odluke o meritumu i [svaki od njih je], u načelu, zainteresiran za dovršetak žalbenog postupka i donošenje meritorne odluke o podnesenoj žalbi.

[omissis] 4. veljače 2021.

[omissis]